

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย
เรื่อง แนวทางการพิจารณาอนุญาตสถานที่จำหน่ายอาหารที่มีลักษณะเป็นสถานบันเทิง

สำนักงานเทศบาลนครได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เพื่อขอหารือเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาอนุญาตสถานที่จำหน่ายอาหารที่มีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทดิสโกเธคและคาราโอเกะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วยเทศบาลนครได้รับการแจ้งร้องเรียนจากประชาชน ว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญเนื่องจากเสียงดังจากร้านอาหาร พร้อมแนบเอกสารประกอบการร้องเรียนประกอบด้วยเทศบัญญัติเทศบาลนครเรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทดิสโกเธคและคาราโอเกะ และแผ่นซีดีอัดภาพและเสียงของร้านอาหาร ซึ่งจากข้อร้องเรียนดังกล่าว เทศบาลนครเห็นว่าร้านอาหารอาจจะเข้าข่ายสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓ และร้านอาหารดังกล่าวยังไม่มีใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ประกอบการจำหน่ายอาหารจากทางเทศบาลนครแต่ประการใด

ดังนั้น จึงขอหารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบการจำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พร้อมกับขอความเห็นในการพิจารณาลักษณะการประกอบการของร้านอาหารดังกล่าวว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือไม่ เพื่อเทศบาลนครจะได้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ถูกต้องต่อไป

ภายหลังสำนักงานเทศบาลนครได้มีหนังสือเพื่อหารือเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการดิสโกเธคตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข โดยสอบถามในกรณีของสถานประกอบการเดียวกันกับที่หารือมาก่อนหน้านี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วย เจ้าของกิจการร้านอาหารได้ยื่นคำร้องเพื่อขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทดิสโกเธค ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ซึ่งเทศบาลนครได้ทำการตรวจสอบสถานที่ประกอบการแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ เว้นแต่จำนวนห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ มีจำนวนไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำแนะนำ จึงขอหารือมายังศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ดังนี้

๑. เนื่องจากเทศบัญญัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของเทศบาลนครยังไม่ได้กำหนดคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ ไว้ จะสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาอนุญาตการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทดิสโกเธคและคาราโอเกะ ได้หรือไม่ หรือจำเป็นต้องแก้ไขให้เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขดังกล่าวก่อนนำมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาต

๒. กรณีร้านอาหารมีบางรายการที่ไม่เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ (มีจำนวนห้องน้ำห้องส้วมไม่ครบจำนวน) เทศบาลนครสามารถจะนำกรณีดังกล่าวมาเป็นข้อพิจารณาโดยอ้างอิงตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ ได้หรือไม่ อย่างไร

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๔๓๗๓ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงนายกเทศมนตรีนคร

(๑) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ผู้ประกอบการจะต้องได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง หรือใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘^๒ ก่อน จึงจะสามารถประกอบกิจการได้ หากในสถานที่จำหน่ายอาหารดังกล่าว มีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งไม่เข้าข่ายได้รับการยกเว้น โดยที่ลักษณะการประกอบการมีกระบวนการที่แยกกัน แต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการค้า ผู้ประกอบการจะต้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓^๓ อีกหนึ่งใบ

กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในด้านสถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร การสุขาภิบาล ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ โดยผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน และมลพิษทางความสั่นสะเทือน ซึ่งประกาศโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

กิจการประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเธค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑

กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง คือ ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการไม่เกิน ๑๐ เดซิเบลเอ โดยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ /๒๕๕๘ เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกลุ่มบริการบันเทิง

กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบการได้ยินของผู้มาใช้บริการ ซึ่งหมายความรวมถึง กิจการประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเธค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ด้านต่าง ๆ เช่น ลักษณะที่ตั้งของสถานประกอบการ อาคาร การควบคุมและป้องกันเสียง การระบายอากาศ เป็นต้น

---

^๒ มาตรา ๓๘ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ ก่อนการจัดตั้ง

^๓ มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ขอขออนุญาตท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีขออนุญาตท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในขออนุญาตท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้ ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กำหนดนิยามของคำว่า “สถานบริการ” ว่าเป็นสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า โดยในสถานบริการนั้นอาจมีการจำหน่ายอาหาร สุนัข น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น หรือมีการให้บริการโดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น การแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง เป็นต้น

เทศบัญญัติเทศบาลนคร เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท ดิสโก้เทคและคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๕๙

กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไป และมาตรฐานของเสียงในสถานประกอบการดิสโก้เทคและคาราโอเกะ ซึ่งนิยามของคำว่า “ดิสโก้เทคและคาราโอเกะ” ให้เป็นไปตามนิยามของคำว่า “สถานบริการ” ที่ให้ไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) ข้อเท็จจริง

จากข้อมูลในแผ่นซีดีบันทึกวีดิโอของร้านอาหาร และจากการสอบถามเทศบาลนครเพิ่มเติมพบว่าร้านอาหารเป็นร้านอาหารที่มีพื้นที่มากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร ประกอบกิจการโดยมีการจำหน่ายอาหาร และมีเวทีสำหรับการแสดงดนตรีสด รวมทั้งมีพื้นที่ที่ลูกค้าสามารถเต้นได้ในร้านอาหาร เวลาในการประกอบกิจการส่วนใหญ่จะเริ่มตั้งแต่ช่วงเย็นเป็นต้นไป เทศบาลนครได้ประสานให้ศูนย์อนามัยที่ ๑๒ และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ เข้าตรวจวัดเสียงในสถานประกอบการ พบว่าค่าเสียงรบกวนที่ทั้งสองหน่วยงานวัดได้มีค่ามากกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ซึ่งเกินค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง ทั้งนี้ ร้านอาหารได้ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือ

ข้อหาหรือ ๑ : หลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบการจำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พร้อมกับขอความเห็นในการพิจารณาลักษณะการประกอบการของร้านอาหารดังกล่าวว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือไม่

ความเห็น : กรณีประกอบการที่ไม่ได้รับอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้หยุดประกอบกิจการทันที และให้มาขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเนื่องจากผู้ประกอบการได้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการตามกระบวนการดำเนินคดีในความผิดฐานประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขต่อไป

กรณีการขอใบอนุญาตสถานที่จำหน่ายอาหารที่มีพื้นที่สถานประกอบการมากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร ผู้ประกอบการต้องดำเนินการขอใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเอกสาร หลักฐานที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

กรณีการขอใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เนื่องจากในเทศบัญญัติเทศบาลนคร เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท ดิสโก้เทคและคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ให้นิยามของคำว่า “ดิสโก้เทคและคาราโอเกะ” ว่าหมายถึงกิจการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งในกฎหมายฉบับดังกล่าวมีความหมายครอบคลุมถึงการแสดงดนตรีสดด้วย ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องดำเนินการขออนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรีเต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ อีกหนึ่งใบ เนื่องจากกิจกรรมการแสดงดนตรีสดมีลักษณะเป็นการสร้างความบันเทิงเพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้าให้มาใช้บริการในร้านอาหารดังกล่าวและเป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ท่านสามารถศึกษาหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตและหลักเกณฑ์การพิจารณาออกหนังสือรับรองการแจ้งเพิ่มเติมได้จาก คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม Standard Operating Procedure (SOP) ในเว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=๑LBook>

ข้อหารือ ๒ : เนื่องจากเทศบัญญัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของเทศบาลนคร ยังไม่ได้กำหนดคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ /๒๕๔๘ ไว้ จะสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาอนุญาตการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทดิสโกเธคและคาราโอเกะ ได้หรือไม่ หรือ จำเป็นต้องแก้ไขให้เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขดังกล่าวก่อนนำมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาต

ความเห็น : หากเทศบาลนครประสงค์จะนำหลักเกณฑ์ในคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ /๒๕๔๘ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกลุ่มบริการบันเทิง มาใช้บังคับในพื้นที่ จะต้องดำเนินการแก้ไขเทศบัญญัติฉบับเดิม โดยเพิ่มเติมรายละเอียดหลักเกณฑ์ตามคำแนะนำฉบับดังกล่าวไว้ในเทศบัญญัติ แล้วจึงประกาศใช้ในพื้นที่ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลเสียก่อน

ข้อหารือ ๓ : กรณีร้านอาหารมีบางรายการที่ไม่เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ (มีจำนวนห้องน้ำห้องส้วมไม่ครบจำนวน) เทศบาลนครสามารถจะนำกรณีดังกล่าวมาเป็นข้อพิจารณาโดยอ้างอิงตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ ได้หรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : ตามที่ได้กล่าวถึงแล้วข้างต้น เนื่องจากคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ไม่ได้มีสภาพบังคับทางกฎหมาย ดังนั้น จึงไม่สามารถอ้างอิงคำแนะนำฯ ในการดำเนินการทางปกครองได้ เทศบาลนครจึงไม่สามารถนำเหตุที่ว่าผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้เป็นข้ออ้างอิงประกอบการพิจารณาอนุญาตได้

(๔) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กรณีการก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หากเทศบาลนครตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘^๕ ในการออกคำสั่งเพื่อควบคุมเหตุรำคาญได้ หรือกรณีที่เป็นกิจการที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ ในการออกคำสั่งกับผู้ประกอบกิจการให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงฯ และข้อบัญญัติท้องถิ่น หากเคยได้รับคำสั่งแล้วแต่ยังไม่สามารถแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญได้

---

^๕ **มาตรา ๒๘** ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

ในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถออกคำสั่งตามมาตรา ๔๕^๕ ให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราวได้ทันที จนกว่าเหตุนั้นจะหมดไป ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถกำหนดมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงเหตุนั้น โดยวิธีที่กำหนดจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีด้วย

ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เทศบาลนครควรปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่และกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกักฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

---

^๕ **มาตรา ๔๕** ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันทีและต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ดำเนินกิจการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ดำเนินกิจการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี